לפני שאלוהים פועל, הוא חושף את סודותיו אל עבדיו, הנביאים [1]. על אף שאיש לא רוצה לדעת ואין מעוניין, אלוהים עדיין רוצה, שאני מכריז דברים אדירים. בכל זאת אני צייתן ומשתף את מסרו. בזמן שבלעם ענש את אתונו, הוא גם לא רצה לדעת ולא התעניין בעובדה שהיא זנחה הגנתי את הדרך. בסוף בלעם ציית את אלוהים ובריך את ישראל [2]. גם המילים ,שאני אומר חייב הן ברכה והבטחה אל צאצאיו של אברהם, יצחק ויעקב.

הברכה וההבטחה אל צאצאיו של אברהם, יצחק ויעקב זה שנשים תלדנה ללא כאב; לא יהיה צער לידה [3]; היא תתרחש בישראל, שבה חמש בתולות תקבלנה ברכה זאת [4]; הן למחכות בסבלניות לפגוש את החתן [5] אפילו שהוא מאחר* [6]. בחצות תהיה צעקת רם שהחתן בא [7]. החתן פעם מגיע, הוא וחמש הבתולות ילכו לחתונה [8]. אלוהים המכין חתונה זאת [9], שולח עבדים שלו כדי שהם מזמינים את האורחים הרשמיים לחתונה [10]. אף על פי הם מסרבים את ההזמנה ולא ראויים [11], החתונה עדיין תמלא עם אורחים [12]. ואז עוד ברכות יתגשמו שניבאו כבר [13-17].

כשאלוהים ברא את חוה והביא אותה לאדם כשותף תומך [18] ,אלוהים ציווה מלאך להגן עליהם. אבל בלי היסוס המלאך התערב ברבייה [19], הטעה [20], אנס, האשים וענש את חוה ללדת עם כאב. בעזרתה של חוה המלאך גם בגד את אדם [21]; משמעותו הוא שהמהות של לחשוב זה המלאך שנפל [22-23], שיורש עצמו אל כל ילוד. מאחורי הקלעים מלאך ממציא רעיון. ואז רעיון זה מועבר אל בן אדם. לכן היכולת של בן אדם מוגבל ,הוא או היא מחליט רק בין כן או לא. אחרי שהמלאכים האחרים ראו את כוחו של המלאך שנפל, איך להשפיע על אנשים בקלות ולהיות יותר ויותר עוצמתיים, שליש מכל המלאכים הצטרפו את המלאך

*יש עלמות חמש, שבמצב של שינה, אבל יש שמן מספיק וישוע בתוכן. ישעיהו כט י מתאר הרוח של תרדמה, מצב של שינה עמוקה עם העיניים עצומה. צעקה מדגישה שהם מתעוררות על ידי משהו הם שומעות או משהו הם בקוראות.

שנפל [24]. נוסף על כך, כל אחד מהם רוצים אחוזתם משלהם ויש להם שפתם משלהם [25].

אולם, הם יאבדו את כוחם בקרוב מאוד [26], כי עכשיו חצות [7], כך שהמלאכים שנפלו רוצים את ההרס של כל בני אדם, ולכן צרה נוראה תבוא, שלא מעולם אף אחד ראתה [27]. כולנו חווינו את מגפת הקורונה לאחרונה, שהיא רק חלק קטן של הצרה והצרה תגדל ותגדל בלתי ניתן לעצירה. אם כי צרה זה מערבת את כל העולם, אלוהים יגן על עמו. זה כמו כשאלוהים הקשה על ליבו של פרעה כדי שפרעה סירב לאפשר שבניו של ישראל מותירות את מצרים [28]. אלוהים הביא עשרה נגעים למצרים, אבל הוא הבדיל בין עם שלו ובין העם של מצרים [29]. בעבר אלוהים מיגן עם שלו ועכשיו הוא ימגן שוב אותם.

סוף סוף, אזהרה: זאת האפשרות האחרונה לקבל את ישוע המשיח [30-32]. "ויאמר אליו ישוע אנכי הנני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי" [33]. להיות מודע שישוע, שבנו של אלוהים, יחזור במעמד אלוהים [34-35]. מפני שנוכחותו של אלוהים פי שבע יותר מהשמש ואש עזה [36], אי לגד השמש, הירח, הכוכבים וכול כוכבי לכת ימסו זה אחד זה ברמה מולקולרית [37-38]. לפיכך אלוהים בורא שמים חדשים וארץ חדשה [39] ואף לא אחד תהיה מסוגל לזכור לשעבר. "דרשו יהוה בהמצאו קראהו בהיותו קרוב" [31].

הכול מוכרז שאלוהים רצה והרשה. "באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה" [40].

אלוהים יברך את ישראל

[1] עָמוֹס ג ז (3:7)
[2] בְּמִדְבַּר כב (22)
[3] יְשַׁעְיָהוּ סו ה-י (66:5-10)
[4] *מַתַּי כה א-ב (25:1-2)
[5] הַהִתְגַּלּוּת כא ז (21:7)
[6] *מַתַּי כה ה (25:5)
[7] *מַתַּי כה ו (25:6)
[8] *מַתַּי כה י (25:10)
[9] *מַתַּי כב ב (22:2)
[10] *מַתַּי כב ג-ד (22:3-4)
[11] *מַתַּי כב ח (22:8)
[12] *מַתַּי כב י (22:10)
[13] זְכַרְיָה ח (8)
[14] יְשַׁעְיָהוּ ס (60)
[15] יְשַׁעְיָהוּ סה יז-כה (65:17-25)
[16] הַהִתְגַּלּוּת יט ו-י (19:6-10)
[17] הַהִתְגַּלּוּת כ א-ו (20:1-6)
[18] בְּרֵאשִׁית ב יח (2:18)
[19] בְּרֵאשִׁית ג ג (3:3)
[20] בְּרֵאשִׁית ג א-ו (3:1-6)
[21] בְּרֵאשִׁית ג ו (3:6)
[22] בְּרֵאשִׁית ג ה (3:5)
[23] בְּרֵאשִׁית ג יא (3:11)
[24] הַהִתְגַּלּוּת יב א-יב (12:1-12)
[25] בְּרֵאשִׁית יא ז (11:7)
[26] הַהִתְגַּלּוּת כ א-ג (20:1-3)
[27] *מַתַּי כד כי (24:21)
[28] שְׁמוֹת ז-יב (7-12)
[29] שְׁמוֹת ח כב-כג (8:22-23)
[30] דָנִיֵּאל ז יג-יד (7:13-14)
[31] יְשַׁעְיָהוּ נה ו (55:6)
[32] **יוֹחָנָן ג יו (3:16)
[33] **יוֹחָנָן יד ו (14:6)
[34] *מַתַּי כד כג-כד (24:23-24)
[35] הָרִאשׁוֹנָה אֶל טִימוֹתֵיאוֹס ו יד (6:14)
[36] הָאִגֶּרֶת אֶל הָעִבְרִים יב כט (12:29)
[37] יְשַׁעְיָהוּ ס א-ג (60:1-3)
[38] הַהִתְגַּלּוּת כא כג (21:23)
[39] יְשַׁעְיָהוּ סה יז (65:17)
[40] קֹהֶלֶת ח ד (8:4)

*הַבְּשׂוֹרָה עַל־פִּי מַתַּי
**הַבְּשׂוֹרָה עַל־פִּי יוֹחָנָן